

РЕШЕНИЕ

№ 26360

гр. София, 04.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Мария Ненкова, като разгледа дело номер **2445** по описа за **2025**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и
бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. И. Ага М. А., гражданин на С., против Решение № 1477/10.02.2025
г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Същото било
постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния
закон. Нарушени били разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК. Анализът на изложената в решението
обстановка в С. бил формален и не кореспондирал с личната бежанска история. Не било
изследвано местоживееенето на чужденеца в С. и региона на страната, в който щял да бъде върнат.
Съществувал основателен страх от преследване. Моли за отмяна на акта.

В съдебно заседание жалбоподателят М. И. Ага М. А., редовно уведомен, се явява лично и се
представява от адв. К., назначен по делото за процесуален представител във връзка с допуснатата
правна помощ.

Жалбоподателят заявява, че е напуснал С. заради убийството на брат му през 2017 г.
Първоначално отишъл в И., откъдето избягал, когато намерил пари. Имал 4 деца, които заедно със
съпругата му, живеели в С., при нейната майка. Родителите му били починали. Твърди, че ако се
върне в С., ще бъде убит.

Процесуалният му представител поддържа изложеното жалбата, като моли да бъде отменено
решението на Председателя на ДАБ при МС. Сочи, че за жалбоподателя съществува опасност
заради смъртта на братята му и поради това същият се нуждае от закрила. Акцентира върху
влошената обстановка в района, за което се съдържали данни и в представената справка и

бюлетина на ВКБООН.

Депозира са писмени бележки. Акцентираща се върху ситуацията в С.. Твърди се, че се поставят твърде високи стандарти към лицето за доказване степента, в която е застрашен, факторите и вида на заплахите, предвид и усложненото му лично положение – попаднал в чужда страна, далеч от семейство, без връзка с органите на държавата по произход, езикова бариера. Действително били положени усилия от ВКБООН и други организации за успокояване на обстановката, но конкретно за жалбоподателя и семейството му имало реална опасност за живота и здравето. Позовава се на чл. 8, ал. 6 и чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Отделно, нововъзникналите обстоятелства по отношение на С. след издаване на решението представлявали юридически факти, годни да обусловят необходимостта от извършване на нова преценка на молбата за закрила в частта досежно предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. От справката от 03.07.2025 г. можел да се формира извод, че ситуацията в С. е претърпяла съществено негативно развитие. Твърди се, че приложим е принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ. Коментирана е практика на СЕС. Прилага разпечатки от google. Моли жалбата да бъде уважена.

Ответникът Председател на ДАБ при МС, редовно уведомен, не се явява. Чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Не били налице предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. От справката било видно, че международни организации ще подкрепят С. за възстановяването ѝ след падането на режима на Б. А.. Твърди се, че имало конфликти, но те не водели до насилие в цялата страна.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, дава заключение, че оспореното решение е законосъобразно.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 16.08.2024 г. М. И. Ага М. А. от С. е поискал международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като М. /собствено/ М. А. /бащино/ И. Ага /фамилно/ от мъжки пол, [дата на раждане] в С., адрес – [населено място], ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – арабин, религия: мюсюлманин сунит, семейно положение – женен.

На 02.10.2024 г. е проведено интервю с М. И. Ага М. А.. Напуснал С. за Турция нелегално на 17.07.2024 г., където останал около 14 дни, като влязъл в България на 03.08.2024 г. нелегално през дупка в теленото ограждение. Закарали го в С., като се предал сам на властите. Не бил арестуван или осъждан, не сочи да е имал проблеми заради етническа или религиозна принадлежност. Твърди, че не членувал във въоръжена групировка и политическа партия. Последният му адрес бил в [населено място], където живеели брат му и сестра му. Имал съпруга и четири деца /едното от които от първия му брак/, които живеели в С.. Не можел да живее при роднини, защото подлежал на служба и нямало сигурност. Не бил служил, но не бил и получил призовка. Учил до шести клас, работил като фаянсаджия. Напуснал С. заради войната и военната служба. Там, където живеел, имало постоянно бомбардировки. Искал да гледа децата си и да бъде далеч от проблеми. Районът, в който живеел, бил под управлението на режима. Не бил заплашван и спрямо него не било оказвано насилие. Не сочи да са отправяни заплахи или оказвано насилие спрямо неговите близки. Гледал децата на брат си, който бил починал. Подал молба за закрила в България, тъй като била добра страна, а искал да се събере със семейството си.

По подробно изложени съображения и предвид справка от 14.01.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ към ДАБ на МС относно С. с Решение № 1477/10.02.2025 г. Председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на М. И. Ага М. А..

Решението е връчено на адресата му на 18.02.2025 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 14-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 3 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - председателят на ДАБ при МС на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

На второ място, производството за предоставяне на международна закрила е образувано с регистрирането на М. И. Ага М. А. като чужденец по подадена от него молба за международна закрила /чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 4, ал. 2 ЗУБ/. Изискано е становище от ДАНС съгласно чл. 58, ал. 10 ЗУБ. В действителност това становище е задължително за органа, който действа в условията на обвързана компетентност, но в случаите, в които се възразява да бъде предоставена международна закрила за чужденец, който представлява заплахата за националната сигурност. Подобно възражение не е обективизирано. Следователно, при произнасяне по постъпилата молба органът изследва именно наличието на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, обективизирано в оспорения акт. Проведено е интервю, в хода на което се посочват от молителя факти и обстоятелства във връзка с подадената молба, като на същия е предоставена и възможност да даде подробни обяснения. По време на интервюто, проведено в присъствието на интервюиращия орган и преводач /чл. 63а, ал. 6 ЗУБ/ и удостоверено с подписите на същите /чл. 63а, ал. 9 ЗУБ/, е съставен протокол /чл. 63а, ал. 3 ЗУБ/, в който молителят е изложил всички причини, поради които е напуснал страната си и не желае да се върне в нея, като същият се подписва под изявлението, че няма какво да добави към казаното, че текстът е преведен на разбираем за него език и не са съществували комуникативни пречки, както и, че добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него /чл. 63а, ал. 9 ЗУБ/.

Интервюиращият орган обективно и безпристрастно е изготвил становище, представено на Председателя на ДАБ за вземане на решение /чл. 74, ал. 1 ЗУБ/. Молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана от Председателя на ДАБ индивидуално, обективно и безпристрастно, извършена е преценка за предоставяне на статут на бежанец, разгледана е необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут /чл. 73 ЗУБ/. Взето е решение, с което на молителя М. И. Ага М. А. се отказват статут на бежанец и хуманитарен статут /чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ/.

Съдът констатира, че в действителност е налице разместване на имената на молителя – бащино и фамилно, които, обаче, се извеждат като изрично вписани в оспорения административен акт - М. А. /бащино/ и И. Ага /фамилно/, както и от представената по делото административна преписка. Не е налице грешка, която да опорочи волята на административния орган, доколкото по безспорен начин се индивидуализира лицето чужденец, подало молба за международна закрила и жалба срещу индивидуален административен акт, който е неблагоприятен за него.

Формира се извод, че не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето - М. И. Ага М. А., и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

На трето място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той

в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4-5 АПК/. 1. Извършена е от компетентния орган преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, като е изследван въпросът следва ли да бъде предоставен статут на бежанец.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ „статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея“. Без значение е обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването /чл. 8, ал. 2, изр. Първо ЗУБ/. В конкретния случай М. И. Ага М. А. не е обосновал твърденията си за осъществено спрямо него преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повторемост. Молителят не заявява да е преследван поради етническата си принадлежност в страната по произход. Не са заявени от него конкретни обстоятелства, от които да се направи извод, че самата принадлежност към религиозната група е достатъчно основание за опасения от преследване. Не представлява основание и заявеният факт в хода на проведеното интервю, че не е отбил военна служба. С оглед разпределената доказателствена тежест молителят е следвало да докаже както в административното, така и в съдебното производство, че е призван да служи в армията и кога се е случило това, вкл. и, че именно резултат от призоваването е напускането на С.. В случая жалбоподателят не е представил доказателства, удостоверяващи подобни твърдения или от които безспорно ще се следва фактът, че след завръщането му в С. ще бъде мобилизиран. Молителят не е бил осъждан, арестуван или политически ангажиран. Не може да се обуслови извод за осъществено спрямо молителя преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ или действия по преследване по смисъла на чл. 8, ал. 5 ЗУБ от някой от субектите по чл. 8, ал. 3 ЗУБ, при това в държавата му по произход.

Действително след напускане на държавата си по произход са настъпили значими за политическата сцена и местното население събития, но от същите не може да се обосноват опасения от преследване конкретно за жалбоподателя. Липсват данни, че е извършена от чужденеца дейност след отпътуването му, която може да обоснове опасения от преследване. Действията на молителя изцяло и единствено са насочени към получаване на международна закрила. Напускането на С., а впоследствие и на Турция, е напълно оправдана житейска ситуация, но то е обусловено от причини от личен характер, а не от такива, предполагащи предоставяне на международна закрила.

Следва да се акцентира и върху изявленията на М. И. Ага М. А., дадени пред интервюиращия орган, от които се обуславя извод, че доброволно, по собствено желание е напуснал С.. Молителят не изразява намерения за завръщане в С., въпреки че неговото семейство продължава да живее там, което негово поведение е в противоречие с отношенията между съпруг и съпруга, родител и дете. Предвид това и доколкото лицето е преминало нелегално границата между България и Турция, то се обезпечава извод, че нежеланието му да се върне в държавата по произход не е обосновано от причини за основателно опасение от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 6 ЗУБ.

Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали закрилата срещу него въобще може да бъде предоставена от държавата, партии или

организации, вкл. международни организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия по смисъла на чл. 8, ал. 7 от ЗУБ. Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали има част от държавата по произход, в която чужденецът да може сигурно и законно да пътува и да получи достъп, както и да се установи там по смисъла на чл. 8, ал. 8 ЗУБ.

Правилно е формиран от административния орган извод, че искането на чужденеца за предоставяне на международна закрила /статут на бежанец/ следва да бъде отхвърлено като неоснователно /чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗУБ/.

2. Извършена е при това от компетентния орган и преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, относно въпроса следва ли да бъде предоставен хуманитарен статут.

Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗУБ „хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция, или

2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или

3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.“

Не се доказва в конкретния случай реална опасност от тежки посегателства спрямо М. И. Ага М. А. като изброените в чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изрично е заявено от молителя, че същият не е бил арестуван или осъждан в страната си по произход /чл. 9, ал. 1, т. 1 ЗУБ/. Не се установява, че той е бил подложен на посегателство /физическо или психическо/ по смисъла на чл. 3 „Забрана за изтезания“ от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ/. По отношение на предпоставките да се предостави хуманитарен статут съгласно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ бежанската история се изследва с оглед Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело C-465/07, по тълкуването и прилагането на член 15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно преценката за силата на степента на безогледно насилие. С т. 39 от решението на СЕС се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсещия закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. Доколкото личната бежанска история на жалбоподателя се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, то толкова по-висок би следвало да е интензитетът на безогледно насилие в страната му. Видно от оспореното решение в страната по произход С. се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в посока подобрение на условията на живот и безопасност, като се акцентира върху влиянието на ВКБООН, върху липсата на вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С., както и, че въпреки оценяването на положението в някои части на страната като несигурно и напрегнато, насилието във всички части на държавата не можело да се определи като безогледно. Към датата на подаване на молбата за закрила и проведеното интервю не са налице основания по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ /не се сочи от молителя осъществяването на конкретни военни действия, нито от него са представени доказателства, удостоверяващи осъществяването на такива, така че да се формира извод за наличие на причинно-следствена връзка между тези военни действия и напускането на страната по произход/, поради което и оспореният акт е издаден с

оглед установената от органа фактическа обстановка /чл. 142, ал. 1 АПК/. Действително, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят, въпреки че се яви в съдебно заседание, за да разкаже бежанската си история, не заяви по какъв начин тези нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност съгласно чл. 9, ал. 3 ЗУБ. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не без значение е обстоятелството, че въпреки опита си да обясни каква всъщност е неговата бежанска история, бежанецът не успя да докаже осъществено спрямо него и неговото семейство безогледно насилие по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, като е безспорно, че последното продължава да живее в С.. Поставя се въпросът защо чужденецът не се е върнал в С. след падането на режима на Б. А., ако по време на неговото управление той действително е приемал, че спрямо личността му е налице безогледно насилие и съществува заплаха за здравето и живота му именно поради това управление. Отделно, чужденецът не успя да докаже, че отказът за връщането му в С. при новото управление е обусловен именно от реална опасност за живота и личността му, следствие на събития, настъпили, след като е напуснал държавата си по произход /чл. 9, ал. 3 ЗУБ/.

Не се установява, че оттеглянето от власт или свалянето на досегашния президент Б. А. променя положението в С. в негативен аспект, доколкото от информацията от общодостъпни източници става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Съобщава се и за редица страни, сред които САЩ, Великобритания, Франция, Турция, Катар, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че Европейският съюз обсъжда спиране на санкциите срещу С., свързани с енергетиката и транспорта, че Министерството на отбраната на САЩ е започнало разработване на планове за изтегляне на всички американски войски от С., че САЩ възнамерява да премахне санкциите, откъсващи С. от световната финансова система, което ще поправи пътя за по-голямо участие на работещите там хуманитарни организации, улеснявайки чуждестранните инвестиции и търговията, както и, че от страна на Турция е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, което ще бъде в интерес на всички в региона, вкл. и на САЩ и Европа, които нямат интерес от разделена С.. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза, като Германия предвижда значителен бюджет за подпомагане, вкл. чрез агенции на ООН и неправителствени организации, за възобновяване на къщи и разчистване на отломки и развалини, вкл. и за осигуряване на краткосрочна работа на вътрешно разселени лица, за възстановяване на училищата, за осигуряване на психологическа и социална подкрепа за травмирани деца.

На фона на тези новини от редица медии се съобщава и за военната намеса в С. от страна на И.. В тази връзка следва да се подчертаят категоричните, според някои медии, заявки на И., че целта на армията ѝ е единствено унищожаване на тежки оръжия, намиращи се в С. с цел да не попаднат в ръцете на екстремисти. Не са налице информация или данни, които да сочат, че цел на тази военна офанзива е мирното население на С.. От множество журналистически материали за тази военна интервенция става ясно, че цели на армията на И. са военни обекти, които биха могли да

бъдат използвани срещу народа на С. или израелския народ, вкл. и, че според официални изявления на И. е временна. Действително, И. преследва цел - да раздели населението, за да отслаби С., като се намесва и в отделни конфликти между малцинствени групи, на която цел обаче се противопоставят страните от Залива, както и САЩ, които искат да запазят С. стабилна и обединена и при възможност да предотвратят т. нар. „прокси“ конфликти.

Горното се потвърждава и от представените справки вх. № МД-02-262 от 19.05.2025 г. и от 03.07.2025 г., изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС, видно от която сирийският президент обявява преходно правителство, назначавайки двадесет и трима министри в нов разширен и приобщаващ кабинет, което било декларация за съвместната воля за изграждане на нова държава; посочен е броят сирийски бежанци – 988 869, завърнали се в С., като има данни и за около 1 513 861 вътрешно разселени лица, които са се завърнали в домовете си; ВКБООН и партньорите продължавали да осигуряват основни услуги чрез разпределяне на нехранителни и основни хуманитарни стоки, осъществява се подкрепа чрез психологическа първа помощ, сесии за психично здраве, социално осигуряване, транспортна и парична помощ; анализира се поведението на САЩ, Европейския съюз и Турция спрямо С., вкл. по отношение защита интереса на сирийския народ, полагане на усилия за икономическото възстановяване на страната, подобряване на здравеопазването, оказване на подкрепа при завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт в С.. При това не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочи справка, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, вкл. и в google разпечатките, представени от жалбоподателя към писмените бележки, тъй като те не биха могли да се определят по своя характер, интензитет и териториален обхват като представляващи самостоятелно основание за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя, като същият не доказва по безспорен начин, че убийствата на братята му през 2016 г. са елемент от историята му на лице, което иска и следва да получи международна закрила, нито че членовете на неговото семейство, което продължава да живее в С., са подложени на заплахи и поради това се страхуват да излязат навън от дома си. Налице са и данни, че закрилата срещу тежки посегателства може да бъде предоставена от държавата, партии или организации, включително международни организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия съгласно чл. 9, ал. 4 ЗУБ. Анализът на сигурността в страната по произход на чуждия гражданин е извършен въз основа на представената и обсъдена от административния орган справка а актуалната обстановка в страната на произход от 14.01.2025 г., която представлява официален документ, чиято материална доказателствена сила по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК не е оборена. Не е оборена и материалната доказателствена сила на приетите в открито съдебно заседание като писмени доказателства справки от 19.05.2025 г. и 03.07.2025 г., 14.03.2025 г. и 03.04.2025 г. /като последните две ще бъдат обсъдени по-долу/. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в представените справки, които се изготвят от Дирекция „Международна дейност“ и включват обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, както и за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Още повече и, че в тези справки са цитирани независими източници на информация, вкл. и чрез посочване на интернет-страници, в които се съдържа тази информация. Ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега

сигнали в поведението на новите сирийски власти. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна, поради което се следва неприложимост на разрешенията, дадени в решенията на СЕС по дело С-465/07, дело С-285/12 и дело С-406/22. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

Въпреки че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от чл. 142, ал. 2 АПК, с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, съдът приема, че правилно искането на чужденеца за предоставяне на международна закрила /хуманитарен статут/ е отхвърлено като неоснователно /чл. 75, ал. 1, т. 4 ЗУБ/.

3. Липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 ЗУБ, а именно – член от неговото семейство по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от страна на жалбоподателя, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Основание за предоставяне на хуманитарен статут не представлява тежката хуманитарна криза в С. и района, тъй като не попада в обхвата на понятието други причини от хуманитарен характер по чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Под „други причини от хуманитарен характер“ по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. В конкретния случай по отношение на жалбоподателя, въпреки че се опита да акцентира върху семейното си положение, твърдяните от него факти – смъртта на двата му братя, отдалечеността от семейството, войната, не попадат в обхвата на понятието „други причини от хуманитарен характер“ по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

4. Предвид горното за **М. И. Ара М. А.** не е приложим принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ.

Този извод се следва и от факта, че не е установено по безспорен начин каква е действителната бежанска история на жалбоподателя. В приложението към регистрационния лист е посочено, че молителят, от [населено място], но с адрес – [населено място], има трима братя, от които един е в С., вторият – починал, а третият – в неизвестност. По време на интервюто молителят не сочи причините за промяната на града, в който живее и кога се е осъществила тази промяна, нито разказва за смъртта на единия си брат и за това, че не знае къде се намира другият му брат. Едва в хода на съдебното производство представя в превод на български език обяснение, видно от което брат му Р. бил убит от група, която се е сбила с него, в резултат на което са възникнали спорове и с молителя, като последният бил принуден да отиде от [населено място] в [населено място], където живял няколко години, докато не дошъл в България. В обяснението си за другия си брат Т. сочи, че бил арестуван и убит в затвора С., въпреки че при регистрирането твърди неизвестност, а за съпругата и децата си – че те живеят в къщата на майката на съпругата му и не я напускат, защото всеки ден имало случаи на убийства и отвлечения. Отделно, двамата му братя са починали още през 2016 г., поради което не се установява никаква причинно-следствена връзка както между тяхната смърт и твърдяните от жалбоподателя осъществено преследване и отправяне

на заплахата, така и между смъртта, преследването и заплахата, от една страна, и от друга, напускането на С. 8 години по-късно. Прави впечатление също и, че жалбоподателят заявява местоживее в [населено място], което е различно от местоживее на неговите съпруга и деца в [населено място], като същият не сочи никакви причини, довели до това обстоятелство, освен твърдяните заплахата и преследване, нито сочи какъв период действително е живял в [населено място], нито кога и как се е оженил за втората си съпруга и къде са се родили трите му деца от втория брак, при положение че видно от приложението към регистрационния лист, те са на 6 г., 4 г. и 3 г., а той, предвид обяснението му, е напуснал [населено място] след смъртта на единия от братята му през 2016 г. От обсъдените писмени доказателства се установява всъщност, че изложената едва за първи път в съдебното производство бежанска история има за цел единствено да бъде предоставена международна закрила на чужденеца. Същият е разполагал с възможността да ги представи и в административното производство, което обаче не е сторил, нито е заявил, че желае събирането на доказателства с цел изясняване на бежанската си история. След като лицето не е обективизирало доказателствени искания пред органа, последният е формирал волята си въз основа на изложената от чужденеца бежанска история, без да е било необходимо да събира други доказателства за изясняване на факти, които чужденецът не е твърдял пред него. При това и не се констатира допуснато от органа нарушение на принципа на служебното начало, каквото се твърди от процесуалния представител на жалбоподателя за първи път в писмени бележки. С оглед разпределената доказателствена тежест жалбоподателят не успя да обори изводите на органа за липсата на предпоставките на чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила и да докаже наличието на основания за приложимост на принципа за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ.

5. Не се опровергава, че Турция, през която молителят е преминал, вече не попада в обхвата на понятието „трета сигурна страна“ по смисъла на § 1, т. 9 ДР ЗУБ.

6. Следва да се добави и, че **М. И. Ара М. А.** доброволно е напуснал С., за да се засели другаде, от желание за промяна и причини от личен характер /изрично заявява, че целта му е да се събере със семейството си в България/, което го прави мигрант, а не бежанец, съгласно глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации.

Жалбоподателят не заявява категорично, че е избягал от военна служба и неприязън към военни действия, поради което и не се изследват изключенията за предоставяне на статут на бежанец, посочени в глава V от цитирания Наръчник. Не е доказан като мотив да напусне С. и да остане извън страната си - че би могъл да бъде привлечен да воюва. Не без значение е и, че в С. е обявена амнистия за всички военни, прети на служба в сирийските въоръжени сили при режима на Б. А., че животът на войниците е в безопасност и те не трябва да бъдат нападани, че представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната; че военният персонал, призован за задължителна служба, се явява в центрове за уреждане на статута си, като следва да се допълни и, че в общодостъпните източници не се съдържат данни за новообранци от сирийската армия, които биват изпращани в конфликтни зони, където се водят военни действия; че Президентът на временното правителство е обявил премахване на задължителната военна служба, а последната е станала доброволна, като са посочени условията, на които трябва да отговарят кандидатите. Горното се потвърждава от представените по делото справки от 14.03.2025 г. и 03.04.2025 г.

7. Съдът следва да отбележи също, съобразявайки промяната в политическата и икономическата обстановка в С. от началото на месец декември 2024 г., че Агенцията за бежанците на ООН призовава държавите да се въздържат от принуждаване на сирийските бежанци да се завърнат в

С.. Отделно, е публикувано, въпреки че ВКБООН не насърчава широкомащабно доброволно завръщане в С., че вече е започнат процес на улесняване на доброволното връщане. Това било предизвикано от действителни и прогнозни завръщания, както и от призови към ВКБООН от страна на бежанците да подкрепи тяхното завръщане. Безспорно е, че участието на ВКБООН в процесите на завръщане се основава на принципите за доброволност и информираност на бежанците и вътрешно разселените лица, за което се съдържат данни както в представените по делото справки, така и в Оперативната рамка за завръщането, която ВКБООН издаде през февруари 2025 г. При това, съобразявайки позицията на ВКБООН, но предвид бежанска история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, се формира извод, че с твърденията си в конкретния случай молителят цели получаването на международна закрила единствено по лични причини.

Заключение: оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 4 във връзка с чл. 84, ал. 3 ЗУБ **Административен съд София-град. Първо отделение. 85-и състав**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И. Ага М. А., гражданин на С., против Решение № 1477/10.02.2025 г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните до Върховен административен съд на Република България, чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: